

GEODETI PO POTEH HMELJA IN PIVA 2017

Tomaž Cink

Celjsko geodetsko društvo je ob pomoči turistično-informacijskega centra iz Žalca 20. maja 2017 organiziralo pohod geodetov po najzanimivejših točkah mesta Žalec z bližnjo okolico. Tako smo se zbrali v ne prav velikem številu – 18 se nas je nabralo, maj se je tudi nam kot organizatorjem pokazal kot najbolj pester mesec glede dogodkov in prireditev na prostem.

Dobili smo se pred Ekomuzejem hmeljarstva in pivovarstva v Žalcu in najprej krenili do najvišje stavbe v Spodnji Savinjski dolini – 18-nadstropne poslovno-skladiščne stolpnice Hmezad Export Importa, največjega hmeljskega trgovca v državi. Veseli smo bili krasnih razgledov s terase po ravno ozelenelih hmeljiščih in okoliški hribih, pogledi segajo od zasavskih hribov do grebena Pohorja ter od Trojan pa do hribovja v hrvaškem Zagorju, ki je nekako nadaljevanje naše Donačke gore, dodatno veselje je bilo dejstvo, da so meteorologi udarili mimo pri napovedi deževne sobote. Mogoče pa bo razgledna terasa stolpnice v prihodnje postala nova zanimiva točka mesta Žalec.

Slika 1: Pogled na hmeljišča.

Pot nas je nato vodila do slovenskega Schönbrunn, dvorca Novo Celje, katerega stanje pa danes ne pokaže več nekdanje lepote stavbe in velikega parka okrog nje. Dvorec naj bi bil zgrajen po vzoru Schönbrunn v obdobju med letoma 1754 in 1760, je pravokotnega tlorisa in ima trinajstosno glavno pročelje z bogato členjeno baročno fasado z vhodnim portalom v rizalitu, ki obsega tri osrednje osi. Dodajamo vabilo za obisk, ob našem ogledu so pripravljali razstavo 50 vidnih slovenskih umetnikov z naslovom Epilog, ki bo ob koncu tedna odprta do 1. oktobra.

Slika 2: Dvorec Novo Celje.

Od Novega Celja naprej smo se spustili v hmeljišča, naš geodetski kolega Peter iz GP Žalec je tudi hmeljar in nam je na eni od njiv praktično prikazal spomladanska dela v hmeljiščih in napore, ki na koncu pripeljejo do lepega pridelka »zelenega zlata«, kadar so cene visoke, ali pa »grenke rože«, ko so cene hmelja nizke ali pridrvijo kakšna neurja.

Slika 3: Prikaz dela v hmeljišču in pohod med polji hmeljskih žičnic.

Pot smo nadaljevali proti Savinji in mimo bioparka Nivo, poznanega širom domovine po težavah zaradi prebogato spečenih žalskih »kukijev«. Pohod skozi hmeljišča smo točno opoldne končali na izhodišču pri ekomuzeju, kjer nas je že čakala »obirovska južina« – nekoč najbolj pogosta hrana za številne obirovce hmelja iz domačih vasi ter vzhodne Slovenije in Zagorja. Jedi pogosteje rečemo »tople murke z zabeljenim fižolom«, so pa to tople kumare z dodanim krompirjem in z zabeljenim stročjim fižolom. Treba je jo poskusiti, je res okusna, seveda pa ne sme manjkati ocvirkov. K njej je prav dobro leglo žalsko svetlo pivo Kukec po receptu Simona Kukca, lastnika pivovarn Žalec in Laško iz časa med 1880. in 1927. letom.

Ja, degustacija Kukca nam je dala energije za ogled ekomuzeja, prav posebnega muzeja v Žalcu, in nato za sprehod skozi najstarejši del Žalca do glavne turistične znamenitosti – pivske fontane Zeleno zlato. In ker je nebo začelo kazati bolj kisel obraz, smo, preden bi nas zmočil dež, zmočili svoja grla s šestimi različnimi vrstami piva iz fontane, ki kot prva svoje vrste na svetu stoji na prostem. Fontano Zeleno zlato so postavili v središče Žalca kot poklon hmeljarstvu in pivovarstvu v Spodnji Savinjski dolini. Zasnovana

je v obliki hmeljske kobule, ki se izraža v dveh polkrogih, v dveh fontanah, pivski in vodni. Vrček je oblikoval priznani industrijski oblikovalec in častni občan Žalca Oskar Kogoj, izdelujejo jih v Steklarni Hrastnik. Dogajanje na fontani je vedno pestro, zlasti ob vikendih, ko jo dnevno obišče kar veliko obiskovalcev iz domovine in seveda tudi tujine. Sploh naši v tujini živeči rojaki obiska nočejo zamuditi.

Slika 4: Veseli pohodniki na fontani piva Zeleno zlato.

No, ko so točilne naprave na postavitve vrčkov pod avtomatske pipice začeli kazati rdečo barvo kot znak, da si porabil vseh šest točenj po deciliter piva, smo naredili premik proti zadnji točki pohoda geodetov, izletniški kmetiji Kotar v naselju Pongrac 53, Griže (pa ne peš, bi bilo malo predaleč). Ko smo ravno dobro posedli v okusno urejenem prostoru kmetije Kotar, je prišel za nami obljubljen dež, pa nič hudega, bili smo na suhem v družbi polnih krožnikov okusnih dobrot z žara, in seveda tudi dobre kapljice iz štajerskih in dolenskih logov. Na koncu je padla debata, da lahko pohod geodetov po poteh hmelja in piva ponovimo na drugačni mikrolokaciji Savinjske doline, ki nam ponuja obilo zanimivosti. Pa na svidenje iz Žalca, obenem z zahvalo občini Žalec, ki nam je omogočila res ugodno ponudbo za voden ogled ekomuzeja in mesta Žalec.

Slike sva prispevala Mladen Stanojevič in avtor članka, informacije o opisanih zanimivostih pa najdete na spletni strani TIC Žalec: <http://www.zkst-zalec.si/sl-si/imenik/18/tic-zalec>.

Z veseljem sem tole zapisal, naj velja tudi kot vabilo v naše kraje!

*Tomaž Cink, univ. dipl. inž. geod.
Območna geodetska uprava Velenje
Prešernova cesta 1, SI- 3320 Velenje
e-naslov: tomaz.cink@gov.si*